

Statistik a Sprooch

Statistik ass eng respektabel Wissenschaft fir sech; si ass hirem Ausdruck no 'statesch', also net onbedéngt 'lieweg', eischer sprock, eng Saach vu Gerechens, vu 'repräsentativer' Emfro, plazweis vu spezieller Mathematik.

Wann et ém d'Sprooch geet, dann ém eppes Lieweges, eppes dat „pulseiert“, d'ganz Zäit „wibbelt“. De Phenomän Sprooch feint sech an der Famill, de méi enken an erweiderte Liewensémstänn a -raim, der Noperschaft, de Bekanntschaften a Fréndschafoten, der Schoul, dem Beruff...

Famill: Et ass net egal, ob déi zwee Elteren eng oder verschidde friem Sproche schwätzen, z.B. Franséisch/ Englesch, Portugisesch/ Italiéinesch, Franséisch/ Hollännesch, a **wat/wéi/wéini d'Lëtzebuergesch da quantitéits- a qualitéitsméisseg fir eng Roll bei deene Mëschunge spillt;** och mam intellektuellen Niveau bannent der Famill huet et ze din; dann nach eng ganz Partie Froen, déi ee sech an deem Zesummenhang soll/muss stellen... bonjour Statistik.

Hei stéiss och déi bescht Statistik un hir Grenzen; si ass op kee Fall als „absolut“ ze kucken. **Sprooch kann net „statesch“ erfasst gi wéi Elementer, déi mat Ziffer-Zoustänn ze dinn hunn.** Wéi soll ech z.B. statistesch/statesch ze pake kréien, zu wéi-vill Prozent eis Sprooch a Famille gebraucht gëtt, wéini an énner watfir engen Émstänn; mat wiem, wéini a wéivill Kanner matenee poteren a spinnen; wéi et mat der gudder oder manner léiwer Noperschaft steet... do kann een némmen „unhuelen“, knapps stramm statistesch drugoen.

Eis haapt-geschriwwen a gedréckte Medien (Zeitungen, Billerhebdoen) sinn nun emol majoritär op Däitsch; an de geschriwwene Kommentären op RTL-LU ass et émgédreint... just dat wier statistesch festzestellen, de perséinlechen a familiäre Gebräuch ass e „Flou“, dee géint all statistesch Prinzipie stieet.

Statistesch Opstellung maachen och keen Ophiewes vun der generationeller Entwicklung resp. Situatioun. Wéi vil Dausende vu Lëtzebuergers gëtt et da mat engem italiéineschen Numm, déi kee Paff Italiéinesch méi schwätzen, emol keent können, wéi z.B. de gudde Mars di Bartolomeo selwer seet? Grad esou ass/geet et mat eise portugisesche Matbierger, wou mir et ewell mat 3 Generatiounen ze din hunn... mir kennen alleguer **Lëtzebuerg mat polneschen, russeschen, hollänneschen an e sëllechen anere, friemen' Nimm, déi zénter de leschten 150 Joer hei, hänke' bliwwen an, doheem' si ginn;** déi Émstänn sinn nach ni historesch-statistesch, op der Lee' gewiescht, schued.

Vu bausst de Grenzen op Lëtzebuerg gekuckt, spillt eis Statistik natierlech eng déck Roll; mä well et esou ass wéi et ass, ginn et do déi krommennolegst Meenungen iwwer eis Sproochsituatioun... déi nun emol, „niewebäi gesot“ eng vun de beschte vun der Welt ass!

Dann: Däitsch a Franséisch sinn zénter ronn 8 Generatiounen eiser Schoulsproochen, dat vu 7 Joer un, d'Lëtzebuergesch ass hei amgaang sech gutt „opzedin“... dat ass **déi allerbescht Kautsch fir d'Weltsprooch Englesch ... qui dit mieux?!**

Vläicht wier et och net vu Muttwéll, wann emol un **eng wëssenschaftlech Aarbecht iwwer déi lescht 60 Joer direkt an ém 7-Kéiere-Roll vun der Actioun-Lëtzebuergesch** téscht Deckele giff kommen... ouni déi et kee Gesetz, keen Arrêté a kee Verfassung Artikel, an domat keng institutionell Elementer giff ginn. Oder?

An dësem Senn: Statistik, Respekt, mä... ahoi!

... ass nun mol EISES

Dir git Honnerten eiser Ausdréck émsoss an aner Sprooche sichen; dorun denke mir ower net, well mir vill ze séier „mengen“ et kimm dach aus dem Däitschen. ,Quetschen och! Hei emol erém en etlecher, vläicht och alt net grad esou „feiner“:

E verlaufend Bëtschel - eng krappeg Zatz - eng kriddeleg Pimpinella - e geckegt Hénkel - eng queesch Zara - e rosend Knaddekkett - en ondugene Päter - dee Klatzkapp gëtt sech net - de Bop patscht säi Kluef - dat Krappegt grangelt - du kriss elo eng an d'Akaul - eng houfreg Jéfferchen - e bretzegen Houfersak - e vermengtent Schnuddelhong - knätsch net um Dësch - de Jang ronkt wann en entompt ass - ech huuelen eng Schlippchen - dee schluppt wéi eng Onk - ech hunn Houf a Bloderen un de Féiss ...

Hei dann e Spréchelchem an deem Senn:

Net leíif

**En Topert, en Tréllert, en Dabo, e Geck,
déi sieht dir émsoss an de Sprooche rondrëm;
e Klautchen, e Bëlles, eng Toz an eng Zeck,
sou leíif Ausdréck hu mir an der Sprooch:
am Vernenne läit si da soubal nach net brooch!**

Ewell dru geduecht

... wéi wäit verschiddener vun eisen typeschen Ausdréck ,an d'Breet‘ kenne goen? Huelt emol all déi, wou et negativ driwwer rieds geet, wann een eppes mécht; dofir kritt deen dann och nach en Numm domat ugehaang: **kniwwelen - knätzelen - knéchelen - koschteren - piddelen**, déi et dann och nach dmeescht als Substantiv/Dingwurt gëtt: eng Kniwwel, eng Knätzler, Gekoschters, eng Knéchel; am nach méi breede Senn als, eng Kniwwel/ eng Knätsel/ Knéchelerei ... e Kniwweler, Knätzeler a Knätsel fir e klengt Meedchen... probéiert och emol, dat alles an eng aner Sprooch ze iwversetzen... dat gëtt „Krämpes“... dat hei iwregens och alt erém typesch eiser Wieder eent, mat deenen ee weise kann, datt Lëtzebuergesch ganz kloer net einfach als „schlecht Däitsch“ bemokelt ka ginn... och dëst Verb erém eiser eent, obschonn am Däitschen de „Makel“ a „bemakeln“ fënnt, ower sénnméisseg net dselwecht. Wéi ewell sou dacks hei gesot: Eleng d'Aarbecht op dësem wierklech intressante Gebitt giff eis Spezialiste vum Sproochcenter „laangstrécheg“ an Otem halen.

Nei Wieder?

Et gëtt an alle Sprooche Wieder déi ewechfalen, well et „d'Saach an d'Maach“ net méi gëtt; dat huet dann d'meescht mat Technik ze din. **Et weess nach knapps ee wat eng „Siddekäärchen“ ass,** en intressanten Ausdruck, dee mir aus dem englesche „sidecar“ geléint an ugepass haten; e „Stylo“ oder Kugelschreiber hu mir ni ugehol, mä äis et mam „Bic“ méi einfach gemaach, deen d'Fransouse gelungenerweis net esou gebrauchen, obschonn et vun hirem Baron Biche kénnt. D'Englännern hunn **deer éischter Markennimm ee gehol, aplaz de „vacuum cleaner, den Hoover, grad ewéi d'Fransousen d'Gillette aplaz „lame de rasoir“...** dat Ganzt en intressante Sproochphénoménen.

Haut benotzen d'Fransousen de Begréff d'Gillette aplaz „lame de rasoir“. Foto: Shutterstock

Prosa a Gedichter

De Spréchelche vum „Treschen Nicki“ oder „d'Amebitt“, grad wéi eng ganz Rëtsch anerer „Witzen“ a Liddertexter wieren ewell laang **vergiess, wann si net an engem bestimmte Rhythmus/Takt geschriwe wieren.** Grad esou dem Marcel Reuland, dem Tit Schroeder, dem Pol Noesen, dem Pir Kremer asw. hir wierklech „geschméiseg“ Gedichter a Liddertexter. Eise gudde Reenert an dem „Léierche säi Lidd“ séitzen och ewell laang an engem Eck ze motzen, wann de Rodange seng „Sprooch am Takt“ net esou formidabel am Gréff gehat hätt.

Net jidderee vun äis kann e Witz zumbeschte ginn. Wann en ower an eng Takt-a Reimform gesat ass, kréien och déi schappest „Rapperten“ esou e Spaass un d'Leit. Genee dat ass **d'Grondiddi fir SCHNOKEN**, déi dir elo téscht Deckele fannt; den 2. an och en drëtte Band kommen no... a sollen och eiser Sprooch souzesoen „eng Hand upaken“.

Heeschefra?

Mir hunn der Grande-Duchesse Charlotte an der Zäit (mat enger nationaler Souscriptioun!) e Monument opgeriicht, **dat haut zu de wichtigste Kulturelementer vu Stad a Land gehéiert;** iwregens d'Werk vun deemselwechte Kénschtler, vun deem mir den De Gaulle an de Winston Churchill zu Paräis op de Champs Élysées fannen.

Den typesche Geste, deen si mat dem ugwenkelte rietsen Aarm hat, wollt de Sculpteur Jean Cardot mat erabréngen; deen ass him dann an **en ze flaachen, bal 90° Wénkel** geroden, wat mir him mat der Commission an sengem Atelier och bemierkt hunn; de Grand-Duc Jean hat him ower e puer Deeg virdru mat Tréinen an den A gesot, hie soll si exakt esou loassen, dofir ass deen Aarm esou bliwwen; **d'Schrëft um Sockel ass eiser AL hire gudde Relationen ze verdanken**... mä, wan-nechglift; och wann e Speaker vun RTL emol eng Kéier vun enger „Heeschefra“ geschwat huet, ass dat just en Zeeche vun **Onwëssen iwwer dat, wat d'Land deer grousser Fra a schwéieren National-, Sozial- a Krichszäiten ze verdanken huet.**

Mir fueren ...

net „schnell“ **mä séier!** An da fanne mir an dësem Streech och nach Wiederer an eiser Sprooch, déi et némme mat engem lëtzebuergesche Gesicht gëtt: **hannerzeg, vijenzeg, schétzeg, lues, tránteleg, gemelleg**... „Lues fueren“ ass nun emol „langsamt“ am Däitschen, wou „leise“ mat den Oueren ze din huet.